

Tilmed ser det ud til, at kolbøtten er sket på et utrolig sparsomt grundlag, nemlig med hensyn til visumansøgninger. Den nye lempelse af visumkravet skal ses på baggrund af nogle få hundrede sager, samtidig med at der fra januar 1999 og indtil nu er kommet over 10.000 asylsøgere og familiesammenførte hertil. Det er en panikhandling, det her, fra ministerens side og intet andet. Nu må vi vente på yderligere at få oplyst, hvor meget eller om der overhovedet skal trækkes i bistandsydelsen, som det jo reelt er. Gud ved, hvornår vi får det reelle svar. Der er fortsat meget stor usikkerhed om dette problem.

Måske vil vi endda komme til at se, at regeringen endnu en gang vil favorisere udlændinge fremfor danskere i form af mildere træk i de offentlige bistandsydelser, end det vil ske over for danskerne, der supplerer med lidt arbejde. Det bliver interessant at følge.

Men det er jo så ikke første gang – vi ved ikke, om det bliver sidste – men det er i hvert fald ikke første gang, at indenrigsministeren har slået en kolbøtte. Det skete allerede ved ministerens tiltræden, hvor ministeren frejdigt udtalte til den undrende offentlighed, at man bare skulle glemme, hvad han tidligere havde sagt. Og det var sådan set lidt ærgerligt, fordi Dansk Folkeparti mente egentlig, at borgmester Thorkild Simonsen fra Århus sagde en masse fornuftige ting. Men det holdt op, da ministeren blev hentet ind som indenrigsminister. Gud ved, hvad det nu bliver for en socialdemokratisk borgmester, der næste gang bliver indenrigsminister, hvis man skifter hr. Thorkild Simonsen ud. Bliver det Per Madsen, bliver det fru Britta Christensen, bliver det Keld Rasmussen, eller gud ved hvem det bliver, man nu vil lukke munden på.

I udlændingsespørgsmålet er den forkerte linje jo fortsat. Det seneste var spørgsmålet om hele administrationen af udlændingeloven, som ministeren ikke fandt for stram, for kort tid efter at tage fat på en lempelse af administrationen af visumansøgningerne. Og sådan er det fortsat og fortsat. Det, Dansk Folkeparti kan arbejde på, er, at der efter næste valg bliver etableret et anderledes flertal, og vi har da med interesse fulgt, hvad Venstre og De Konservative har sagt i denne her debat. Naturligvis. Venstre har ikke sagt så meget, De Konservative har sagt en hel del, og jeg vil godt på den baggrund fremsætte et forslag til vedtagelse, som lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen

- at sætte en stopper for, at flygtninge til indvandrere efter blot tre års ophold i landet,
- at fjerne retskravet på familiesammenføring samt
- at fjerne de facto-flygtninges retskrav på at opholde sig i landet.«

(Forslag til vedtagelsen nr. V 22).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, at jeg skal gøre ordførerne opmærksom på, at der ikke må bruges bandeord, og når man ikke må sige sgu, så må man altså heller ikke sige gud ved, som jeg kan forstå, at det er svært for fru Pia Kjærsgaard at lade være med at sige, men det er ikke tilladt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandling.

Susanne Clemensen (CD):

Som mit partis arbejdsmarkeds- og uddannelsesordfører skal jeg fremføre vores ordførertale, fordi forespørgslen her også indeholder noget fremadrettet om uddannelses- og arbejdsmarkedspolitikken.

Ingen kan vel beskylde CD for ikke at have et positivt og humant grundsyn, også over for nydanskere. Netop derfor mener vi også, at vi har en særlig forpligtelse til at prøve at finde praktiske løsninger på de problemer, der uundgåeligt opstår, når mennesker med forskellig kultur, religion og familiebaggrund mødes.

Det er jo også en af de væsentlige årsager til, at vi har rejst denne her forespørgsel, at vi synes, der er et behov for at se ud i fremtiden og prøve at finde nogle praktiske løsninger på de her problemer, som vi hører og læser om og ser i fjernsynet og i øvrigt på anden vis bliver konfronteret med.

En væsentlig barriere, flygtninge og indvandrere møder, når de kommer her til landet, er muligheden for at få anerkendt deres uddannelse, som de har taget i hjemlandet. Vi gør i dag ikke nok for at udnytte de ressourcer, folk kommer til landet med. Men det er ikke kun nydanskere med en udenlandsk uddannelse, som har svært ved at finde beskæftigelse. Alene på ingeniørområdet vurderer Ingeniørforbundet, at der går 700-1.000 udenlandske ingeniø-